

Gemengde gevoelens, een column

De tien woorden (2): Het beeldverbod

Zonder beelden van God kunnen we niet. De Bijbel doet daar ook volop aan mee: God als Vader, Herder, Stem, Vuur: je hebt woorden nodig om wat te zeggen.

Maar wat niet moet, is doen alsof God met jouw beeld samenvalt. Voor je het weet, wordt jouw beeld zelf heilig. Kent u het verhaal van het godenwinkeltje van de vader van Abraham?

Het wordt verteld in zowel de Joodse als Islamitische geschriften. Ik zal het heel kort samenvatten.

Abrahams pa had dus in Ur een winkeltje in godsbeelden.

Grote, kleine, dure, goedkope, uitgevoerd in hout, steen, glas. Mooie handel!

Heel het volk aanbidt die beelden, tot grote verbazing van de jonge Abram. Want ja, hij ziet hoe die goden in zijn vaders atelier gemaakt worden. Daar zit weinig magie bij.

Zo nu en dan moet Abraham op de winkel passen.

Op een dag komt er een klant binnen, en Abram vraagt hem hoe het toch kan dat een volwassen mens neerknielt voor een beeld dat nog geen dag oud is. De klant loopt beschaamd weg.

Een tijdje later moet Abram weer op de winkel passen, maar nu is hij helemaal klaar met het geloof van zijn volksgenoten. Hij pakt een stok en slaat alle beelden aan puin, op de grootste na. Als zijn vader en de burens de ravage aantreffen, zijn ze compleet geschokt door deze blasfemische beeldenstorm.

Maar Abram zegt kalmpjes: 'Tja, ik weet het ook niet hoor, die goden kregen ergens ruzie om. Ze begonnen te vechten en toen heeft die grootste god alle anderen vermoord'.

Natuurlijk neemt niemand die verklaring serieus, waarop Abram zegt: 'Zie je wel, jullie geloven er zelf ook niet in. Ik ga weg.' En zo verlaat hij zijn geboorteland en zo wordt deze òngelovige Thomas de vader van alle gelovigen.

U herkent dit plaatje wel: het gouden kalf. Aanbeden door wie voluit gaan voor macht en rijkdom. Nooit is het genoeg, je kunt altijd meer vergaren. En toen dacht ik: zijn wij niet zelf ons belangrijkste Godsbeeld? Ons leven, de praktijk van ons leven reflecteert toch wat we ten diepste geloven, wat onze ultieme waarden en normen zijn, waar we onze bestaanszekerheid op bouwen?

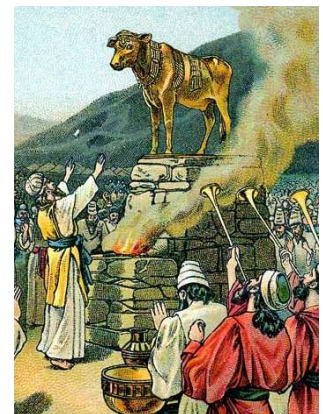
Als je benepen leeft, jaloers, angstig, rancuneus, kwaadsprekerig – dan kan het toch haast niet anders of je houdt er ook een bangmakend en rancuneus Godsbeeld op na?

De God van het opgeheven vingertje die ons achter de vodden zit, die ons in de beklagdenbank zet en schuldig verklaart?

En omgekeerd, als jij loyaal en royaal leeft, ruimhartig, respectvol, ook voor anderen, ook voor mensen met een ander geloof, een andere seksuele geaardheid, een andere huidskleur: als jij heel inclusief leeft:

'Kom er bij, kom in de kring, jij bent ook een kind van God' dan is dat toch ook jouw Godsbeeld – dat door alles heen sijpelt?

En jouw gedrag, jouw denken en doen, wordt dan toch ook weer door dat Godsbeeld gevoed?

Vanuit christelijk perspectief is denk het meest betrouwbare en duurzame Godsbeeld: Jezus.

'Wie mij gezien heeft, heeft de Vader gezien' zegt Hij in het Johannes-evangelie. Wil je weten wie God is? Kijk naar Jezus.

En ja, daar kun je ook nog weer een aantal kanten mee op, maar niet álle kanten. Wie Hij is, wat Hij denkt, hoe Hij doet: uit de verhalen over Hem rijst toch wel een duidelijk beeld op.

Praten en nadenken over onze Godsbeelden: prima, niets mis mee. Zolang we ons er maar niet op vastleggen, en onze beelden zo nu en dan ook spiegelen aan de verhalen over Jezus.

Gerrit Heuver

VEILIG WONEN

A: Amen

Allen: AMEN

Berthold Koops

Collecte Zondag 10 augustus

1e collecte: Cubaanse kerken bieden hoop

Cuba zit in een diepe economische crisis. Er is tekort aan voedsel, brandstof en elektra. Jongeren en goed opgeleide mensen vertrekken naar het buitenland. Ouderen en zieken staan er alleen voor. De vrijheid van Cubaanse kerken werd vroeger ingeperkt door de overheid. Nu bloeien ze weer op in een tijd, waarin de samenleving hen hard nodig heeft. Kerk in Actie steunt Cubaanse kerken om pastorale en diaconale hulp te bieden. Volwassenen en jongeren kunnen theologisch onderwijs of leiderschapstrainingen volgen en praktische vaardigheden leren. Ze geven hoop via Bijbelstudies, thuiszorg en maaltijden van zelf verbouwd voedsel.

2e collecte Doel v.d. maand: Albanië Mensenkinderen: 3 keer per dag een maaltijd

Ten noorden van de hoofdstad Tirana ligt Shkoza, een voorstadje van Tirana. Daar wonen voornamelijk mensen uit het noorden van Albanië die na de val van het communisme in 1990 vertrokken en hoopten op een beter leven. Dit 'betere leven' viel vaak tegen omdat de mensen veel beperkingen tegenkwamen met als gevolg werkloosheid en armoede.

In Shkoza woont Vera Piperku en haar betrokken gezin. Vera is een Albanese dame met een groot hart. Zij heeft het opvangcentrum Seed of Hope opgericht, waar zij aan driehonderd kinderen uit

Shkoza drie keer per week een gezonde maaltijd verstrekt.

Bloemen

De bloemen van zondag 10 augustus worden met een groet van iedereen van de Ontmoetingskerk gebracht naar mevr. B. van der Wal-Eilander.

Uit de gemeente

Mevr. G. van der Laan-Eikelboom, is opgenomen in het Isalaziekenhuis,

Theetuin

Misschien bent u deze zomer thuis. Dan bent u op woensdag van harte welkom in de theetuin, Bonenburgerlaan 68. Tussen 15.00 uur – 19.00 uur is er samenzijn, gezelligheid, een expositie, boekenkraam en een luisterend oor. We schenken koffie, thee en een sapje etc. Vanaf 17.00 uur kunt u een hapje van de kaart kiezen. Wij vragen geen geld, maar u kunt een gift doen.

Hartelijk welkom, we zien ernaar uit u te ontmoeten.

Agenda

Datum	Activiteit
Donderdag 14 augustus 	Donderdag gaan er weer een aantal mensen naar Kampen. Zin om mee te gaan? 's Morgens van zes tot acht uur. Laat het even weten. Bel of app: 06-21863188, e-mail: info@gerrittheuver.nl . Maar u mag ook zomaar komen: Kerkelijk Centrum De Open Hof.

Centraal meldpunt pastoraat: Gesien IJzerman, tel. 06-50802687 of meldpost@okheerde.nl.

Kopij nieuwsbrief aanleveren donderdag vóór 18.00 uur: emailadres:
kerkbrief@okheerde.nl.

Sarah Smit en Fredie van Holst